

permettant, selon les règles du référé ou – en cas d’absolue nécessité – par requête unilatérale, d’obtenir la désignation d’un séquestre (art. 584, al. 4, 1°, du C.jud.) ou d’un expert (artt. 584, 2° et 962 du même Code)⁵.

On notera que la toute récente directive relative au respect des droits de propriété intellectuelle⁶ impose aux États membres, en son article 7, de prévoir pour tous les droits intellectuels une procédure semblable à notre saisie en matière de contrefaçon et que l’avant-projet de loi belge relative aux aspects civils de la protection de certains droits intellectuels, actuellement en préparation, organise, entre autres, une importante refonte de la procédure de saisie-con-

trefaçon, comprenant l’ouverture de celle-ci à tous les droits intellectuels⁷.

De manière plus générale, le législateur est aujourd’hui clairement averti: le titulaire d’un droit intellectuel ne peut se voir privé d’un moyen efficace de sauvegarder ses droits: toute norme relative à la mise en œuvre de la protection légale d’un droit intellectuel doit être alignée sur celles qui concernent les autres droits intellectuels, à moins que la discrimination créée par la loi ne réponde à toutes les conditions de constitutionnalité mises en lumière par l’abondante jurisprudence de la Cour d’arbitrage.

Noot

Het Arbitragehof stelt het recht vast van de merkhouders om een beslag inzake namaak te leggen

*Andrée Puttemans*⁸

Dit arrest ligt in de lijn van de rechtspraak van het Arbitragehof in verband met intellectuele rechten, ingezet door het arrest van 9 januari 2002⁹ waarbij het hof voor recht heeft gezegd dat artikel 96 WHPC de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt in die mate dat het de stakingsvordering voor daden van namaking die vallen onder de wetten betreffende de merken uitsluit¹⁰. Dit eerste arrest werd volledig bevestigd door een beslissing d.d. 29 oktober 2003 (*B.S.* 13 februari 2004, p. 8891) over de Wet van 21 oktober 1992 betreffende de misleidende reclame inzake de vrije beroepen, die een bepaling bevatte in dezelfde bewoordingen als deze van artikel 96 WHPC.

Ditmaal betreft het geschil een andere procedure ter bescherming van intellectuele rechten: het beslag inzake namaak, geregeld in de artikelen 1481-1488 Ger.W. Deze procedure is niet uitdrukkelijk voorzien voor de houders van merken (zie de tekst van art. 1481, 1ste al. van het Ger.W., aangehaald in het arrest). Evenwel neemt het Arbitragehof zeer

duidelijk standpunt in, door de norm waarvan het hof de grondwettelijkheid moet beoordelen, tegen de gangbare mening in¹¹ te interpreteren, en vast te stellen dat die procedure toegankelijk is voor merkhouders via de bewarende maatregelen bedoeld in artikel 13*bis* van de Benelux Merkenwet.

Volgens het hof is artikel 1481 van het Ger.W., alzo geïnterpreteerd, niet strijdig met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Indien daarentegen diezelfde bepaling zo zou moeten worden gelezen dat zij de merkhouders uitsluit van de procedure van beslag inzake namaak, zou zij ongrondwettelijk zijn.

Deze beslissing zal ieder met vreugde stemmen die zich voorheen in de praktijk behielp met de procedure in kort geding of, in geval van absolute noodzaak, op eenzijdig verzoekschrift, om de aanstelling van een sekwester (art. 584, al. 4, 1°, van het Ger.W.) of een deskundige (artt. 584, 2° en 962 van hetzelfde Wetboek) te bekomen¹².

5. Il est manifeste que de telles procédures ne sont pas bien adaptées à la matière de la propriété intellectuelle. Certains épisodes regrettables ont été relatés, voici quelques années, sous le titre évocateur de: “Trois présidents du même tribunal de commerce de Bruxelles et trois décisions concernant la même atteinte alléguée à une marque en à peine trois mois”, *I.R. D.I.* 1999, pp. 183-184 (voy. les décisions en question, *I.c.*, pp. 185 à 195 et l’article de Y. VAN COUTER, “De *ne bis in idem* exceptie en de *prima facie* beoordeling van een beweerde merkinbreuk door de Voorzitter zetelend in kortgeding”, *I.c.*, pp. 161-168).

6. Directive 2004/48/CE du 29 avril 2004, *J.O.*, 30 avril 2004, L 157/45.

7. Ce texte peut être consulté à l’adresse suivante: http://mineco.fgov.be/intellectual_property/patents/news/counterfeiting_fr.htm.

8. Docente aan de ULB. Advocate (De Corte & Puttemans).

9. *T.B.H.* 2002, p. 842.

10. Dit arrest en zijn gevolgen heb ik eerder in dit tijdschrift becommentarieerd: “Action en cessation, Cour d’arbitrage et droits intellectuels: d’où venons-nous, où en sommes-nous, où allons-nous?”, *T.B.H.* 2002, p. 812 tot 818.

11. In de zin van het Arbitragehof kan men hooguit een beschikking van de beslagrechter te Brugge aanhalen, bevestigd door het Hof van Beroep te Gent, zoals het hier besproken arrest, gesteund op art. 13*bis*, al. 2 van de BMW: Rb. Brugge (besl.) 28 april 1998, *T.B.H.-Actualiteiten*, p. 416, kritische noot van B. MICHAUX; Gent 22 februari 2000, *R.W.* 2000-01, p. 664.

12. Dergelijke procedures zijn duidelijk niet aangepast voor intellectuele rechten. Betreurenswaardige voorvallen werden enkele jaren geleden beschreven onder de titel: “Trois présidents du même tribunal de commerce de Bruxelles et trois décisions concernant la même atteinte alléguée à une marque en à peine trois mois”, *I.R. D.I.* 1999, p. 183-184 (zie de beslissingen in kwestie, *I.c.*, p. 185 tot 195 en het artikel van Y. VAN COUTER, “De *ne bis in idem* exceptie en de *prima facie* beoordeling van een beweerde merkinbreuk door de Voorzitter zetelend in kortgeding”, *I.c.*, p. 161-168).

Het verdient de aandacht dat, enerzijds, de zeer recente richtlijn betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten¹³ de Lidstaten, in artikel 7, zal verplichten voor alle intellectuele rechten te voorzien in een procedure vergelijkbaar met onze procedure van beslag inzake namaak, en dat, anderzijds, het voorontwerp van wet betreffende de burgerrechtelijke aspecten van de bescherming van bepaalde intellectuele rechten, thans in voorbereiding, onder andere een belangrijke hervorming van de procedure van beslag inzake namaak voorziet, waaronder de toepasselijkheid voor alle intellectuele rechten¹⁴.

Meer algemeen is de wetgever vandaag duidelijk gewaarschuwd: men kan de titularis van een intellectueel recht geen efficiënt middel ter verdediging van zijn rechten ontnemen; elke wettelijke norm voor het afdwingen van de bescherming van een intellectueel recht, moet afgestemd zijn op deze die gelden voor andere intellectuele rechten, tenzij de ongelijkheid in de wet beantwoordt aan alle grondwettelijke voorwaarden die uit de omvangrijke rechtspraak van het Arbitragehof blijken.

¹³. Richtlijn 2004/48/EG van 29 april 2004, *PB* 30 april 2004, L 157/45.

¹⁴. Deze tekst kan worden geraadpleegd op het volgende adres: http://mineco.fgov.be/intellectual_property/patents/news/counterfeiting_fr.htm.